

РЕГЛАМЕНТ (ЕИО) № 1938/93 НА КОМИСИЯТА

от 19 юли 1993 година

за изменение на Регламент (ЕИО) № 3002/92, по-специално по отношение на освобождаването на учредената гаранция при износ на продукти намеса на пазара

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската икономическа общност,

като взе предвид Регламент № 136/66/ЕИО на Съвета, от 22 септември 1966 г., за създаване на обща организация на пазара на масла и мазнини ¹, последно изменен с Регламент (ЕИО) № 2046/92 ², и, по-специално, член 12, параграф 4 и член 26, параграф 3 от него, както и съответните разпоредби на останалите регламенти за създаване на обща организация на пазарите на селскостопански продукти,

като има предвид, че на държавите-членки трябва да се предостави повече време, за да могат при нужда да реорганизируют контролните си органи, с което ще се изпълни изискването проверката на използването и/или предназначението на въпросните продукти, независимо от произхода им, да се извършва от единен контролен орган за всяка специфична мярка или част от нея;

като има предвид, че в определени случаи продуктите от интервениране на пазара, се продават на цена, която е калкулирана, като се отчита размерът на възстановяваната сума, приложим спрямо трети страни или определена трета страна; като има предвид, че поради тази причина сумата, подлежаща на възстановяване при износа, се приспада от продажната цена;

като има предвид, че за да се осигури успехът на тази операция се учредява определена гаранция; като има предвид, че размерът на тази гаранция се калкулира, като се отчитат различните аспекти на въпросната операция, а именно опасността от отклоняване на продуктите, с които се търгува и пълното спазване на ангажиментите, поети от икономическите субекти;

като има предвид, че в светлината на натрупания опит е необходимо да се преразгледат последиците от изтичането на продуктите от интервениране на пазарите на трети страни, различни от предвидените по време на износа;

като има предвид, че за тази цел е нужно правилата, регламентиращи освобождаването на учредените гаранции, да се адаптират спрямо реално

¹ ОВ 172, 30.9.1966 г., стр. 3025/66.

² ОВ L 215, 30.7.1992 г., стр. 1.

достигнатите географски направления, като едновременно с това се осигури ефективността на приетите мерки за продажба на продуктите от интервениране; като има предвид, че поради многообразието на ситуациите е възможно да се предвидят на хоризонтално равнище единствено правила за освобождаването на гаранцията, които се ограничават с възстановяването на суми при износ;

като има предвид, че поради тази причина следва да се измени Регламент (ЕИО) № 3002/92 на Комисията ³, последно изменен с Регламент (ЕИО) № 1231/93 ⁴;

като има предвид, че мерките, предвидени в настоящия регламент, са съобразени със становищата на всички заинтересовани управителни комитети,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Регламент (ЕИО) № 3002/92 се изменя, както следва:

1. В член 2, параграф 1, трети абзац, изразът “шест месеца” се заменя с изреча “десет месеца”.

2. Параграф 2 от член 11 се заменя със следния текст:

“2. Изискванията, посочени в параграф 1, букви а), б), в) и г), съставляват основни изисквания по смисъла на член 20 от Регламент (ЕИО) № 2220/85, без да се накърнява прилагането на разпоредбите на член 15, параграф 2 от настоящия регламент.”

3. Член 15 се заменя със следния текст:

“Член 15

1. Освобождаването на гаранцията се поставя в зависимост от представянето на доказателството, предвидено в член 4, или когато:

- продуктът е предназначен да бъде внесен в определена трета страна, или
- в случай на изнасяне на продукта извън Общността, съществува сериозно съмнение относно реалното му местоназначение,

от представянето на доказателствата, предвидени в членове 17 и 18 от Регламент (ЕИО) № 3665/87.

³ ОВ L 301, 17.10.1992 г., стр. 17.

⁴ ОВ L 124, 20.5.1993 г., стр. 25.

Компетентните органи на държавите-членки могат да изискат допълнителни доказателства, които да изискват допълнително задоволително доказателство, че продуктът действително е пуснат на пазара на трета страна-вносителка.

Когато съществуват сериозни съмнения по отношение на реалното местоназначение на продукта, Комисията може да прикани държавите-членки да приложат разпоредбите на настоящия параграф.

2. Когато продуктът е предназначен за внос в определена трета страна, размерът на сумата, подлежаща на възстановяване, е приспаднат от продажната цена и не са представени доказателствата, предвидени в параграф 1:

а) част от гаранцията се освобождава след представяне на доказателство, че продуктът е напуснал митническата територия на Общността. Освободената част е равна на най-ниския размер на сумата, подлежаща на възстановяване, определен в съответствие с член 20, параграф 2 от Регламент (ЕИО) № 3665/87, към деня на приемане на декларацията за износ;

б) в допълнение към сумата по буква а), частта от гаранцията, съответстваща на разликата между най-ниския размер на упоменатата по-горе сума за възстановяване и размера на възстановената сума към деня на приемане на декларацията за износ в третата страна, където реално е извършен вносът, при условие че този размер не надвишава размера на сумата за възстановяване, приложим спрямо задължителното местоназначение, се освобождава, когато:

- износът към упоменатата по-горе трета страна не е могъл да се реализира по причина на форсмажорни обстоятелства, и

- са представени доказателствата за вноса в другата страна по местоназначение, в съответствие с параграф 1.”

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила на третия ден след датата на публикуването му в *Официален вестник на Европейските общности*.

Член 1, точка 1 се прилага от 1 юли 1993 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 19 юли 1993 година.

За Комисията:

René STEICHEN

Член на Комисията